

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی سه مدل از سوالات معلم به نام های نمایشی، باز و ارجاعی بر روی توانایی گفتاری فراگیران ایرانی سطح متوسط زبان انگلیسی می پردازد. به این منظور 30 زبان آموز که در محدوده سنی 13 تا 15 در موسسه مطالعه زبان انگلیسی سجاد در خمام ، ایران که به طور تصادفی از جمعیت 60 نفری از سطح متوسط فراگیران ایرانی زبان که با استفاده از یک نرم افزار طبقه بندی تصادفی انتخاب شدند به 3 گروه آزمایش تقسیم شدند. بعد از این مرحله یک تست استاندارد (OST) که شامل 70 سوال می شد برای سه گروه آزمایش به کار گرفته شد. بنابراین در ابتدای پژوهش، زبان آموزان توانایی خود را در پاسخ به پرسش ها نشان دادند . پس از انجام پیش آزمون، زبان آموزان گروه اول موظف به پاسخ دادن به سوالات نمایشی مطرح شده توسط پژوهشگر بودند در حالی که گروه دوم و سوم موظف به پاسخ دادن به سوالات باز و ارجاعی بودند. در نهایت یک تست نهایی برای هر سه گروه انجام گرفت. نتیجه این پژوهش نشان می دهد که گروه دوم کسانی که برای بهبود مهارت گفتاری به سوالات باز پاسخ دادن عملکرد بهتری نسبت به دیگر گروهها داشتند . از این رو زبان آموزان فرصت کافی برای شرکت کردن در بحث طولانی با معلم و شانس خیلی بیشتری برای گرفتن حمایت معلم را داشتند و این نشان می دهد که سوالات باز می تواند باعث بهبود مهارت گفتاری زبان آموزان شود.